Dosarul nr. 1-127/2024

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

24 iulie 2024 or. Sîngerei

Judecătoria Bălți sediul Sîngerei
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei
Judecătorul Malcoci Iurie
Grefier Andriuță Felicia
Cu participarea:
Procurorului Ceaica Dumitru
Avocatului Bulat Alexandru

a examinat în şedinţa de judecată publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuirea lui:

Rusu Ivan *****, născut la *****, originar și domiciliat în sat. ***** r-nul *****, studii medii de specialitate, supus serviciului militar, divorțat, cetățean al Republicii Moldova, IDNP *****, anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 08.11.2018 în baza art. 201^1 alin. (1) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare și în temeiul art. 320^1 Cod penal la 2 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, fiind definitiv aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

în săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art. 320^1, art. 320^1 Cod penal.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,-

c o n s t a t ă:

Rusu Ivan cunoscînd cu certitudine despre existența încheierii Judecătorii Bălți sediul Sîngerei din 13.06.2024 prin care a fost admis demersul înaintat de către IP Sîngerei în interesele victimei Pocuș Gheorghina și eliberată ordonanța de protecție din 13.06.2024, conform cărei Rusu Ivan a fost obligat pe un termen de 90 de zile de a părăsi temporar locuința comună sau de a sta departe de locul aflării lui Pocuș Gheorghina din satul ***** raionul *****, de a sta departe de locul aflării lui Pocuș Gheorghina, la o distanță ce i-ar asigura securitatea, excluzînd și orice contact vizual cu ea, de a nu contacta victima, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, fiindu-i explicate consecințele nerespectării obligațiunilor impuse, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, avînd intenția eschivării de la executarea măsurilor stabilite, le-a ignorat și la 13.06.2024 aproximativ la ora 22.05, s-a prezentat la domiciliul mamei sale Pocuș Gheorghina, a intrat în locuință, unde se afla și victima, încălcînd prevederile ordonanție de protecție nominalizate.

Tot el, Rusu Ivan, cunoscînd cu certitudine despre existența încheierii Judecătorii Bălți sediul ***** din 13.06.2024 prin care a fost admis demersul înaintat de către IP ***** în interesele victimei Pocuș Gheorghina și eliberată ordonanța de protecție din 13.06.2024, conform cărei Rusu Ivan a fost obligat pe un termen de 90 de zile de a părăsi temporar locuința comună sau de a sta

departe de locul aflării lui Pocuș Gheorghina din satul ***** raionul *****, de a sta departe de locul aflării lui Pocuș Gheorghina, la o distanță ce i-ar asigura securitatea, excluzînd și orice contact vizual cu ea, de a nu contacta victima, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, fiindu-i explicate consecințele nerespectării obligațiunilor impuse, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, avînd intenția eschivării de la executarea măsurilor stabilite, nu le-a executat și la 16.06.2024 aproximativ la ora 18.00, s-a prezentat la domiciliul mamei sale Pocuș Gheorghina, a intrat în locuință, unde se afla vicitma, încălcînd prevederile ordonanței de protecție nominalizate.

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Rusu Ivan a înaintat personal o cerere scrisă autentică, contrasemnată de apărătorul acesuia, Bulat Alexandru prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit și că nu are obiecții asupra faptelor indicate, nu solicită administrarea altor probe și îi sunt cunoscute consecințele admiterii cererii date.

În conformitate cu art. 364^1 alin. (1) Cod de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

(1^1) Judecarea cauzelor penale privind infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa cu detențiune pe viață nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

(2) Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanța de judecată a analizat materialele dosarului penal și a constatat că faptele incriminate există, constituie infracțiune și a fost săvîrșită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea unor drepturi procedurale și fără lezarea libertăților fundamentale ale inculpatului.

Totodată, instanța a verificat autenticitatea cererii de judecare a cauzei penale în baza art. 364^1 Cod de procedură penală și a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condițiilor cerute, și explicînd inculpatului consecințele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată în art.364^1 Cod de procedură penală, cererea sus enunțată a fost acceptată.

De asemenea, actele de urmărire penală nu prezintă semne că ar putea fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conţin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Fiind audiat potrivit prevederilor art.105-110, 370 din Codul de procedură penală, asupra esenței învinuirii înaintate, inculpatul Rusu Ivan, prin expunere factologică ce nu contravine acuzaţiei formulate în rechizitoriu, sub jurămînt, a recunoscut integral vinovăţia şi a declarat aceleaşi fapte stabilite în cadrul urmăririi penale. (a se vedea procesul-verbal al ședinței de judecată).

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului, Rusu Ivan a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza şi probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Astfel, instanţa statuează că chiar dacă inculpatul Rusu Ivan, și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale şi acceptate de inculpat şi anume:

- Procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii din 14.06.2024. */f.d.6/;*
- Procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii din 17.06.2024. */f.d.7/;*
- Raportul depre primirea informației referitoare la infracțiuni și incidente din 13.06.2024. */f.d.8/;*
- Raportul despre primirea infromației referitoare la infracțiuni și incidente din 16.06.2024. */f.d.9/;*
- Procesul-verbal de cercettare la fața locului din 13.06.2024. */f.d.11-13/;*
- Nota informativă întocmită de către inspectorul principal din cadrul Direcției monotorizare Electronică din 13.06.2024. */f.d.14-15/;*
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.06.2024. */f.d.16-18/;*
- Nota informativă întocmită de către inspectorul principal din cadrul Direcției monotorizare Electronică din 16.06.2024. */f.d.19-21/;*
- Încheirea privind aplicarea măsurilor de protecție din 13.06.2024. */f.d.26-28/;*
- Ordonanța de protecție din 13.06.2024. */f.d.29/;*
- Declarațiile martorului Pocuș Gheorghina. */f.d.32-33/;*
- Declarațiile martorului Stratan Iulia. */f.d.34-35/;*

Reieșind din prevederile art. 8 Cod de procedură penală, precum şi din art. 2 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia d nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciar penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

Instanța evidențiază că vinovăţia persoanei se stabileşte în cadrul unui process cu respectarea garanţiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă şi stabilirea vinovăţiei. Sarcina probaţiunii aparține părţii acuzării. Legea procesual- penală stabileşte că răsturnarea prezumţiei nevinovăţiei sau concluziile despre vinovăţia persoanei despre săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Totodată, Curtea europeană a drepturilor omului, în jurisprudența sa, statuează că, principiul prezumţiei de nevinovăţie impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcţiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconceptă că inculpatul a săvârşit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării şi orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligaţia de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzaţii i se aduc – pentru a-i oferi ocazia să îşi pregătească şi să îşi prezinte apărarea în mod corespunzător – şi de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declaraţie de vinovăţie (Barberà, Messegué şi Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97). Prezumţia de nevinovăţie este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (Telfner împotriva Austriei, pct. 15).

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Instanţa ia în consideraţie importanţa deosebită a prevederilor constituţionale privind caracterul obligatoriu al sentinţelor şi a altor hotărîri definitive ale instanţelor judecătoreşti conform art. 120 din Constituţia RM, care impune obligatoriu respectarea acestor acte, precum şi colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului.

Conform art.20 alin.(1) din Constituţia RM, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime.

Potrivit articolului 14 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească reprezintă actul de dispoziţie al instanţei judecătoreşti prin care se soluţionează fondul cauzei, şi anume prin obţinerea puterii de lucru judecat hotărârile judecătoreşti definitive capătă semnificaţia de apărare a drepturilor, libertăţilor şi intereselor ocrotite de lege.

În context, instanţa reţine şi prevederile articolului 16 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora hotărârile judecătoreşti sunt obligatorii pentru toate autorităţile publice, asociaţiile obşteşti, persoanele oficiale, organizaţiile şi persoanele fizice şi se execută cu stricteţe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Neexecutarea nemotivată a actelor judecătoreşti atrage răspunderea prevăzută în prezentul cod şi în alte legi.

Audiind participanţii la proces, cercetând probele prezentate din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reieşind din limitele învinuirii înaintate, instanţa de judecată consideră că toate semnele obiective şi subiective ale componenţei de infracţiuni prevăzută la art. 320^1 din Codul penal, sunt întrunite, şi călăuzindu-se de principiul prezumţiei nevinovăţiei, cercetând nemijlocit toate probele prezentate şi în limita unei proceduri legale, instanţa de judecată consideră, vinovăția inculpatului Rusu Ivan în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 320^1 și art. 320^1 Cod penal, ca fiind dovedită, în afară de orice dubiu rezonabil conform semnelor calificative - *neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

Conform art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ia în considerare prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea special a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.

Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Ca urmare, instanţa indică că, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară

demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Astfel, instanța menţionează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către aceasta este una ușoară.

În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.

Instanța reține că, inculpatul, prin declarațiile date în ședința de judecată a menționat că, este de acord cu stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, categorie de pedeapsă pentru care au pledat ceilați participanți la proces.

La caz, componența de infracțiune prevăzută de art. 320^1 din Codul penal, prevede pedeapsa sub formă de *muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani.*

În această ordine de idei, instanţa de judecată conchide că, infracţiunea comisă de către Rusu Ivan face parte din categoria infracţiunilor mai puțin grave, inculpatul a recunoscut vina în totalitate, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Privind persoana celui vinovat, instanţa atestă că inculpatul Rusu Ivan anterior a fost judecat. (f.d. 38-41).

Drept circumstanțe atenuante, conform art.76 din Codul penal, instanța v-a reține căința sinceră.

Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Circumstanțe agravante în conformitate cu art.77 alin. (1) lit. a) din Codul penal au fost stabilite - *săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză;*

În conformitate cu prevederile art.80^1 alin. (1) din Codul penal, aplicarea pedepsei în cazul judecăţii pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Astfel, inculpatul Rusu Ivan beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă sub formă de închisoare prevăzute de lege, în temeiul art.80^1 Cod penal.

Conform art. 8 din Codul penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Respectiv, noile limite ale pedepsei, care sunt pasibile aplicării față de inculpatul Rusu Ivan pentru comiterea de către aceasta a infracțiunii prevăzute la art.320^1 Cod penal, determinate potrivit art.80^1 alin. (1) Cod penal, și urmează a fi stabilite după cum urmează: *de la 120 pînă la 150 ore muncă neremunerată sau cu închisoare de la 3 luni pînă la 3 ani.*

Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea şi reeducarea inculpatului Rusu Ivan va fi pe deplin atins, doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, or, aplicarea unei altei pedepse, nu va fi nici raţională şi nici proporţională

acţiunilor comise de către acesta, avînd în vedere rolul inculpatului la comiterea infracțiunii, cît și nemijlocit urmările prejudiciabile a acestuia.

De asemenea la stabilirea tipului și mărimii pedepsei, instanța de judecată a luat în considerare gradul și caracterul pericolului social al faptei, motivul și scopul celor comise, personalitatea inculpatului Rusu Ivan, caracterul prejudiciabil și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea și influența pedepsei asupra corectării acestuia.

Așa dar, instanța de judecată se arată convinsă că scopul legii penale privind reeducarea și corectarea inculpatului va fi asigurată doar cu aplicarea unei pedepse privative de libertate, astfel că la acest capitol lipsind careva împrejurări ce ar indica asupra faptului că aplicarea unui alt tip de pedeapsă, sau micșorarea termenului pedepsei închisorii în privința inculpatului ar fi oportună și proporțională faptelor comise de către aceștia, dar și vor duce la atingerea deplină a scopului legii penale.

Conform art. 84 alin. (1) din Codul penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţînd pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care nu au atins vîrsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal al RM, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie.

Astfel, luînd în considerație că Rusu Ivan a fost recunoscut vinovat în comiterea unei infracțiuni din categoria celor mai puțin grave instanța consideră că pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Rusu Ivan urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei a-l calcula de la data pronunţării sentinţei – 24 iulie 2024.

În temeiul alin. (3) art. 88 Cod penal al RM a include în termenul pedepsei, termenul aflării lui Rusu Ivan în arrest preventiv din 25.06.2024 ora 09.40 pînă la 24.07.2024.

De asemenea, instanța consider necesar de a menține faţă de Rusu Ivan măsura preventivă sub formă de arest preventiv pînă la întrarea sentinţei în vigoare.

Cheltuieli judiciare pe parcursul examinării cauzei nu au fost suportate. Corpuri delicte nu au fost recunoscute.

Pentru aceste motive şi conform art. 364^1, 384-385, 387, 389, 397 ale Codului de procedură penală al RM, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat Rusu Ivan ***** de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal şi în baza acestei Legii i se stabilește acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani.

Se recunoaşte vinovat Rusu Ivan de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal şi în baza acestei Legii i se stabilește acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani.

Potrivit art.84 al.(1) CP, pentru concurs de infracţiuni prin cumul parţial al pedepselor aplicate, se stabileşte definitiv lui Rusu Ivan pedeapsă cu închisoare pe termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art.72 alin. (3) Cod penal al RM, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Rusu Ivan urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 88 alin. (3) Cod Penal al RM se include în termenul pedepsei perioada aflării lui Rusu Ivan în arest preventiv din 25.06.2024 ora 09.40 pînă la 24.07.2024.

Se menține măsura preventivă – arestul preventiv în privința lui Rusu Ivan pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul *****).

Președintele ședinței,
Judecător Iurie Malcoci